

[Socialministeren]

Allerede udgifterne ved forslaget, som af forslagsstillerne anslås til 1,5 mia kr. – et skøn, som jeg i øvrigt ikke har grund til at anfægte – er så betydelige og den forventede besparelse på arbejdsløshedsdagpengene så usikker, at jeg på regeringens vegne må afvise lovforslaget.

Mette Groes (S):

Socialdemokratiet er imod forslaget.

Jeg vil da godt sige, at jeg synes, det er en lille smule fjumset af fremskridtspartiet at fremsætte dette lovforslag knap en uge efter, at vi har haft en meget, meget grundig debat om de to emner. I ønsker at diskutere med os. Over flere dage har vi talt om det, og vi ved også, hvad der vil komme ud af det, det fremgår allerede nu af betænkningssudkastene i udvalget, så jeg synes ærlig talt, at I spilder vores tid en lille smule.

Agnete Laustsen (KF):

Jeg skal på den konservative gruppes vegne ikke knytte mange bemærkninger til dette lovforslag. Som bekendt har vi for øjeblikket et forslag fra socialministeren om indførelse af 1 karensdag til behandling. Vi mener, at det er et meget rimeligt og velafbalanceret forslag, men vi ønsker ikke at gå videre og kan altså ikke støtte fremskridtspartiet.

Hans Jørgen Holm (V):

Venstre kan ikke støtte forslaget, alene af den grund, at regeringen har et forslag til behandling med en tilsvarende substans. Som jeg sagde ved førstebehandlingen af regeringens forslag, er det klart, at indførelse af 1 karensdag for dem, der loyalt har passet deres arbejde, kan virke uretfærdigt, og det, der ligger i fremskridtspartiets forslag, 2 karensdage, vil i hvert fald over for den gruppe virke endnu mere uretfærdigt.

Jeg mener, at regeringens forslag vil kunne rette op på de ting, der er nødvendige, og derfor kan vi ikke støtte dette lovforslag.

Halvgaard (FP):

Som en konsekvens af 1960ernes veldstandsudvikling gennemførte man i 1972 en lovgivning, der gav alle lønmodtagere ret til fuld løn eller dagpenge fra den første sygedag og gennem hele sygeperioden. Situationen siden 1972 har imidlertid, som alle ved,

udviklet sig i en meget uheldig retning, således at Danmark i 1982 befinder sig i en kritesituation både økonomisk og beskæftigelsesmæssigt, som vi vel ikke har oplevet i flere generationer. Derfor er det afgørende, såfremt vi skal styrke vor konkurrenceevne over for udlandet, at erhvervslivet får så acceptable vilkår som muligt. Det er ud fra den betragtning, fremskridtspartiet fremsætter forslag om indførelse af 2 karensdage og samtidig en begrænsning af arbejdsgiverperioden.

Fremskridtspartiet anser det for helt uacceptabelt, at virksomhederne i den situation, vi befinder os i, og også erhvervslivet, skal betale for en arbejdsydelse, de ikke modtager. En sygdomsperiodes uheldige virkninger må efter vores opfattelse i princippet være en socialpolitisk opgave, hvis løsning må finansieres af samfundet.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan ikke tilslutte sig lovforslaget.

Tinning (VS):

Jeg kan tilslutte mig fru Lone Dybkjærs udtalelse.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan heller ikke gå ind for det foreliggende lovforslag. Som allerede nævnt er forslag om de samme ting fremsat af regeringen.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal starte med at sige, at jeg var meget forbavset over, at en udtalelse fra den socialdemokratiske ordfører om, hvad der var fjumset, passerede. Hvis den socialdemokratiske ordfører vil læse nummereringen af de lovforslag, der er til behandling her i tinget, så vil hun kunne se, at vores lovforslag er fremsat for længst, inden vi kendte noget til, at regeringen ville komme med et lovforslag. Derfor synes jeg, det er helt utilstedeligt, og jeg forventer naturligvis at få en undskyldning for denne udtalelse. Det er ikke os, der tilrettelægger – det er i hvert fald ikke mig – i hvilken rækkefølge forslagene skal sættes til behandling her. Vores lovforslag har vi altså besluttet os til at fremsætte for et halvt år siden, og vi har haft det udarbejdet